

han tager en løs Arbejder til at bygge paa et saadant Skib, sørge for at have denne Mand assureret, eller ogsaa maa vedkommende Arbejder have assureret sig i Forvejen (Afbrydelse af Berg). Jeg tror, det behøves, men jeg skal ikke trættes med det ærede Medlem derom. Jeg skal forlade Skibsbyggeriet og omtale Bro- og Vejarbejde. Vil det ærede Medlem tænke sig en Entreprenør ved et Stykke Vejarbejde ved Anlæg af smaa Veje omkring i Kommunerne; mellem disse Entreprenører findes der mange fattige Folk, som paatage sig saadant et lille Stykke Vejarbejde. Saadan en lille Vejentreprenør tør ikke tage en eneste Mand i sin Tjeneste, i sit Arbejde, uden først at sørge for, at vedkommende Mand er assureret. Han udlægger sig ellers for — hvad han i mange Tilfælde ikke kan — at komme til at betale en Erstatning af een Gang 3,600 Kr., og det kan jo godt blive flere Gange dette Beløb. Det vil jo først gaa saaledes, at den paagældende lille Vejentreprenør ikke vilde være i Stand til at udrede denne Erstatning, og saa vilde Tabet gaa andetsteds hen, hvad jeg senere skal komme til. Med Hensyn til Maskiner maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke alene er Storindustrien, der er taget Hensyn til. Det er nu lagt i Forslaget, at det er alle Maskiner, som ikke drives ved Muskelkraft. Nu veed det ærede Medlem, ligesaa godt som jeg, at der findes saadanne smaa Kraftmaskiner, som drives ved Gas. (Berg: Ja, det veed jeg godt!) Ja, det er netop det, jeg siger, det ærede Medlem veed det lige saa godt som jeg. Blandt disse smaa Kraftmaskiner er der f. Eks. en hel Del, som benyttes til at skære Brænde med og den Slags Ting. Nu skal altsaa en saadan Mand — og det i Reglen ikke just rige Folk — have nogen Hjælp til sit Arbejde, det vil han i Reglen være nødt til, hvis han har noget at bestille; han maa i Reglen tage en Mand fra Dag til Dag; han har en i Dag og en anden i Morgen, saaledes som det kan træffe sig. Men hver Gang en saadan Mand, som har en saadan lille Gasmaskine, skal have en Mand til Hjælp, skal han først sørge for at have denne Mand assureret, eller Manden maa selv have assureret sig, ellers risikerer han denne Historie med de 3,600 Kr. (Afbrydelse af Berg). Nej, det er ingen Misforstaaelse, det er fuldkommen rigtigt. Med Hensyn til Kraner og Hejseværker gaar det affurat ligesaadan. Der er mange Håndfald, som sidde i smaa Forretninger, som ogsaa bruge Hejseværk. Ja, jeg skal ikke trække Tiden mere ud end nødvendigt.

Det vil i dette Tilfælde gaa affurat ligesaadan. Men hvad vil der i en hel Del af af disse Tilfælde kunne ske? Der vil ganske simpelthen ske dette, at for en hel Del af disse smaa og ubemidlede Arbejdsgivere, som alligevel efter det ærede Medlems Endringsforslag have en Forpligtelse til selv at holde deres Folk assurerede, vil det ske, at de ikke have dem assurerede, og saa indtræffer der et Ulykkestilfælde, men de paagældende ere ude af Stand til at udrede det Beløb, som de efter Loven skulde udrede, hvis det ærede Medlems Endringsforslag da bliver til Lov. Hvad vil saa ske? Saa vil der simpelthen ske det, at Kraver fra den tilfaldkomne Arbejder, naar han ikke kan saa det opfyldt hos Arbejdsgiveren, gaar over til det offentlige, og ved det offentlige derved forstaar jeg altsaa Amts- og Købstadskommunerne. Nu er der een Ting, jeg i den Forbindelse ogsaa vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, og det er, at et saadant Forhold vil forrykke Kreditforholdene ganske betydeligt. Lad os tænke os Tællemanden igen. Naar det ærede Medlem nu tænker sig, at en Mand med en mindre Ejendom paa Landet, som vel kan være 2000 Kr. værd, skal have Taget tækket og engagerer en saadan Tællemand, og denne falder ned og kommer saa meget til Stade, at den paagældende skal af med 3,600 Kr. Ejendommen kan maaste kun være 2000 Kr. værd, eller lad os sætte, den er 3,600 værd. Hvad vil saa ske? (Berg: Ja, hvad vil saa ske?) Det skal jeg fortælle det ærede Medlem. Hvis den paagældende Mand har en Gæld f. Eks. paa 1000 Kr., saa vil det ske, at man af den Mand, som har denne lille Ejendom med en Gæld paa 1000 Kr., forlanger først de 3,600 Kr. udbetalt, og bagefter kommer saa Prioritetshaveren. I det ærede Medlems Forslag staar jo nemlig, at alle disse Krav saa lige med kongelige Skatter; altsaa vil det ærede Medlem se, at i mange Tilfælde vil man ganske betydelig forrykke Kreditforholdene. Nu kan det gerne være, at det ærede Medlem vil sige: Saa kunne Kreditorerne forlange noget af Folk paa samme Vis med Hensyn til den Slags Ting, som man kan gøre over for Assurance i Ildbrands-tilfælde; men der maa jeg tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det kan Kreditor netop ikke; thi der indtræffer de mange hundrede forskelligartede Tilfælde, hvor ingen Kreditor er i Stand til at tage sig i Vare. Det kan man f. Eks. overfor Ildbrandsassurance, men det kan man ikke lige overfor Ulykkesassurance. Derfor vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at